

EL DIA REVOLT

Fes batre de nou mon cor que s'enuja;
per cel, terra i mar, emporta't en folla carrera la vida que es dol
oh dia revolt de sol i de pluja,
oh dia esquinçat de vent, de pluja i de sol!

Qui sap si seran amargues o pies tes deixes?
Hi ha ocells que t'afronten i d'altres que fugen als rius.
Les frondes, el cel, la boira, la gorga, les bruixes mateixes
no saben si plores o rius.

Potent, en la nau abats el cordatge, la vela has torçada
i omplenes el bosc de laments;
i l'era del cel hi menes batuda
dels núvols de flama que petja la bella quadriga dels vents

Escampas llavors, polsagueres, auguri de mort i de vida;
t'emportes les fulles cantant a l'atzar;
i clapes de llum la terra atuïda
i voltes de rares escumes els pàl·lids miralls de la mar!

Regolfa la veu per dintre la serra
i sones les baumes d'aquesta clamor:
—Deixonda't, oh cor de la terra,
que viuen i juguen encara, cadells de Cibeles, la Fúria i l'Amor.—

Trasbales la pau en ta via;
l'esclat de ta febre val tot un pervindre: què hi fa si en una hora el consum?
i fins de la fossa n'aixeques follia
i esborres l'antiga rodera del seny i el costum.

Qui ha vist com avui dansar la tempesta
i aquests diamants en flors tremoloses d'esglai?
Qui ha vist eixa llum qui apar desfullada ginesta?
i alegra i endola l'espai?

Oh dia revolt de sol i de pluja daurada,
oh dia esquinçat de vent i de pluja i de sol!
Salut a la sava del món, altre cop desvetllada;
salut al miracle que dus per demà si Déu vol!

Salut a la tendra donzella
que vela son pit, adés borronat;
a tota semença que puny la clivella
i a tota dolor que cerca bondat
per ésser alegria dins l'eternitat.

Salut a la vida, de dintre la vida infinita,
que mai no ha cantada la humana cançó;
a la veritat que encara no és dita;
salut a qui és nat i encara no veu la clarò!

JOSEP CARNER